

Kanarieflugt i Bur, som ellers ikke vilde have saa let ved at klare sig, men jeg tror, de unge danske Mænd og Kvinder, som havde Muligheder for at klare sig i Udlandet, vilde være daarligere stillet under et saadant Aktieselskab, end naar Udvandringen var fri paa almindelig Maade. Jeg tror derfor ikke, at det er Vejen, man skal følge; selvfølgelig kunde jeg dog ikke have noget imod, at det ærede Medlem eller Regeringen sammenkaldte Rigsdagen til en Drøftelse af Spørgsmaalet, det kunde gøres uden Skade. Men en Løsning af det store Spørgsmaal, Erhvervs-spørgsmaalet, er noget saadant paa ingen Maade. Det er hverken mere eller mindre end den sidste Falliterklæring. Naar Landet opgiver sit Bo, kan man gaa til den Slags Midler.

Saa kom det ærede Medlem ind paa Toldbeskyttelsesspørgsmaalet og holdt et længere Foredrag derom. Det ærede Medlems Foredrag er altid interessante, fordi det ærede Medlem ved noget og da heller ikke stikker sin Viden under en Skæppe; vi faar det til Punkt og Prikke alt sammen op gennem de foregaaende Aarhundreder. Det er meget godt, og jeg hørte med stor Fornøjelse paa det ærede Medlems Foredrag. Det ærede Medlem sagde i Løbet af Foredraget, at der var nogle, der kunde have Jord paa Hjernen. Jeg er ikke fri for at tro, at det ærede Medlem har Beskyttelse paa Hjernen; jeg synes, man fik Indtrykket af det, da han talte. Det var Toldbeskyttelse her og der og alle Vegne, Toldbeskyttelse var Midlet, og det var det eneste Middel, det ærede Medlem kunde finde paa. Der var mange gode saglige Bemærkninger i Foredraget, men jeg savnede een Ting, og det var Politik. Der var ikke noget, som havde Tilslutning til den praktiske Politik her i Landet. Det var Teorier om engelsk Frihandel og Beskyttelse, men der var ikke noget om dansk Politik i Øjeblikket. Og hvad man end vil sige om det Foredrag, forekommer det mig, at det havde i hvert Fald en forkert Adresse. Det var adresseret til den højtærede Landbrugsminister. Nu ved jeg meget godt, at den højtærede Landbrugsminister er en krigsførende Magt, men jeg har dog aldrig hørt, at han havde annekteret Toldindtægterne her i Landet; saa vidt er det endnu ikke kommet med hans Krigsførelse, skønt det ellers er det, Stormagterne begynder med, naar de fører Krig. Det havde dog vist været nok saa naturligt, om det ærede Medlem havde rettet sin Tale til den højtærede Statsminister, som staar for Toldindtægterne her i Landet. Eller han kunde have rettet sin Tale til det ærede

Medlem Hr. Drachmann, som er Ordfører for det konservative Folkepartis Toldpolitik her i Salen. Jeg tror i øvrigt, at det ærede Medlem Hr. Drachmann kunde trænge til at høre det ærede Medlem Hr. Fraenkels Foredrag, for det forekommer mig, at naar det ærede Medlem Hr. Drachmann har Ordet her, er det altid i Tilslutning til den højtærede Statsminister; det, som det ærede Medlem faar foreskrevet af Statsministeren, det anbefaler han, det stemmer han for, det gaar han i Ilden for, men de Ideer, som det ærede Medlem Hr. Fraenkels kæmper for, og som jeg maa antage nogenlunde er Udtryk for det konservative Folkepartis Ønsker, hører man ikke noget om fra det ærede Medlem Hr. Drachmann. Der var altsaa Steder nok, hvor det ærede Medlem kunde falde ind, men han kom bare ikke der, hvor der var Grund til at falde ind, han holdt sig til den højtærede Landbrugsminister.

Nu er der det at sige om Toldbeskyttelse her i Landet, at den i Virkeligheden i den Form, hvori det ærede Medlem fremførte Kravet, er ganske umulig her i Danmark. Det lader sig ikke gøre at komme til en saadan omfattende Beskyttelse som den, det ærede Medlem var Talsmand for. Den kan ganske simpelt ikke gennemføres her af den gode Grund, at de to største Samfundsklasser, Arbejderne og Bønderne, ikke vil se deres Interesse ved at deltage i en saadan Toldpolitik, og hvad man end ellers kunde sige om den, saa ved det ærede Medlem udmærket, at den Politik ikke kan gennemføres under den nuværende Regering, saa hvis der skulde have været nogen Mening i det ærede Medlems Tale, maatte den være resulteret i: Vi støtter ikke længere den nuværende Regering, medmindre den vil gaa med paa en saadan Toldpolitik. Det var der som bekendt ikke noget om, det hele var Teori, det hele var i den blaa Luft, det var ikke praktisk Politik.

Jeg er ikke blind for, at der paa en Toldlov kan gøres overordentlig meget for at hjælpe Industrien, at der kan rettes paa Sætserne, at der kan indføres Lempelser i Tolden paa Raavarer, maaske ogsaa paa Halvfabrikata. Det er aldeles sikkert, og det forekommer mig, at det ærede Medlem med god Grund kunde have rejst den Anke mod den højtærede Statsminister, at han ikke nu vil skaffe Industrien Ro med Hensyn til Tolden, at han vil trække Behandlingen af Toldloven ud et Aar endnu til stor Skade for den danske Industri. Det var en Anke, som det ærede Medlem ud fra det konservative Folkepartis Synspunkt udmærket kunde have rejst. Men det ærede Medlem